Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over ***"De TABERNAKEL"***

verdeeld over 19 avonden …… **ZESTIENDE AVOND**

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden …..* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

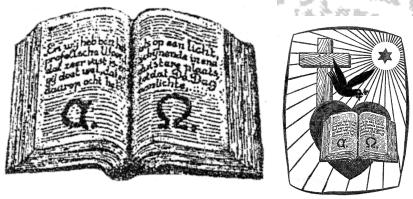

2 Petrus 1:19

Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over ***"De TABERNAKEL"***

verdeeld over 19 avonden …… **ZESTIENDE AVOND**

Wij hebben reeds gezien, dat het dak niet alleen een bescherming is, maar dat het ook de muren bij elkaar houdt. Het zijn de binten, die de muren samenbinden, opdat die muren samen één gebouw vormen onder dat éne dak. Zo is de Gemeente één door dit wonderbare Hoofd.

Daarom zegt Jezus ook in het Hogepriesterlijke gebed, sprekende over deze heerlijkheid, in de Joh. 17 verzen 20-22. *"En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn".*

De heerlijkheid van Hem, die ons dekt, is nu toch ook onze heerlijkheid geworden, zij zijn allen uit Één. Hebr. 2:11. *"Want Hij, die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit één; daarom schaamt Hij Zich niet hen broeders te noemen".*

En aan het eind van het Hogepriesterlijk gebed in vers 24 zegt Jezus. *"Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld".*

Jezus geeft niet alleen die heerlijkheid aan de Zijnen, maar Hij wil, dat deze het ook zullen zien en daar bij Hem zullen zijn. Laten wij ons hierover verheugen, want wij hebben een wonderbare Heer en Hoofd gekregen.

Dan zien wij ook, dat onze uiteindelijke roeping en plaats niet hier op aarde is. Dat vergeet de Gemeente zo makkelijk, want de Gemeente moet veel meer een Bruidsgemeente zijn en moet weer worden vervuld van de eerste liefde, want wij zijn door God en door Christus niet bestemd om hier op deze wereld te zijn. Dat is maar tijdelijk!

Zolang Israël opzij gezet is, moeten wij hier Zijn getuigen zijn, totdat de Gemeente klaar is, om door Jezus thuis gehaald te worden. Daar komen wij pas tot ons doel en onze bestemming. Dáár zullen wij pas gaan functioneren, zoals het moet.

Jezus zocht en zoekt in Zijn Gemeente de eerste Liefde. Dat is die bruidsliefde, die met de Geest zegt: "Kom haastelijk, Here Jezus, kom"! Waar deze eerste Liefde werkzaam is en de bruidsziel verwachtende en verlangende is naar Jezus komst, daar zal ook de kracht zijn tot heiligheid en tot heiligmaking.

Johannes, de Apostel zegt in 1 Joh. 3:3. *"En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is".* Zou een bruid, die haar bruidegom verwacht, zich niet toebereiden en zorgen dat zij klaar is?

Nu zijn wij gekomen tot aan het Voorhangsel met de vier pilaren. Dat is de laatste van de drie toegangen naar de Troon van God, die staat in het Heilige der Heiligen. Daar dit de laatste toegang van de drie is, zullen wij ook een toenemende heerlijkheid zien.

Wij lezen in Ex. 26:31-33. *"Gij zult een voorhangsel maken van blauwpurper, roodpurper, scharlaken en getweernd fijn linnen; met kunstig geweven cherubs zult gij het maken. Gij zult het hangen aan vier pilaren van acaciahout, met goud overtrokken, van gouden haken voorzien, op vier zilveren voetstukken. Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen en daarheen, binnen het voorhangsel, de ark der getuigenis brengen, zodat het voorhangsel voor u scheiding maakt tussen het heilige en het heilige der heiligen".*

Wij hebben hier inderdaad met iets zeer bijzonders te doen. Dat blijkt al hieruit, dat hij, die door deze toegang gaat, direct komt voor het aangezicht van God. Wij zien ook een toeneming van heerlijkheid in de uitwendige afbeelding. De eerste toegang, de Poort, was gemaakt aan vier pilaren op koperen voeten staande. De tweede toegang, de Deur, is bevestigd aan vijf pilaren, welke met goud overtrokken zijn en ook op koperen voetstukken stonden. Bij de laatste toegang zijn er vier pilaren met goud overtrokken en deze staan op zilveren voetstukken.

Wat de gordijnen betreft, die de toegang vormen: De eerste twee waren gelijk, maar het derde was extra versierd met cherubs der heerlijkheid. Alle drie bestonden uit dat fijne witte linnen, met de drie Ere-kleuren van Jezus daarin verwerkt: Het hemelblauw: Hij is uit de hemel. Het scharlaken rood: Hij kocht ons vrij met Zijn bloed. Het purper van Zijn koningschap. Het wit: Hij de Reine en Heilige, die mens geworden is.

Nadrukkelijk lezen wij in vers 31: *"Gij zult het voorhangsel maken ……met kunstig geweven cherubs".* Wij hebben hier inderdaad te doen met iets zeer verhevens. In dit Goddelijke drietal deuren vinden wij op een heerlijke wijze uitgebeeld onze gezegende Heiland, Jezus, de Christus der schriften, door Wie en in Wie wij de toegang hebben gekregen tot God.

De toegang verloopt in drie fasen. We hebben gezien, hoe bij de eerste toegang een zondaar uit de wereld toegang krijgt tot de plaats, waar die zondaar met God verzoend wordt, bij het Altaar, het beeld van Jezus Christus en die gekruisigd en waar hij zich dagelijks reinigen moet door het badwater van het Woord, waarmede Hij ons de kracht van de Heilige Geest wil toedienen.

Bij de tweede toegang zien wij, hoe de gerechtvaardigde en gereinigde door Christus toegang krijgt in het Heiligdom en zo dus nader tot God komt, zodat hij huisgenoot van God gaat worden. Hij, die onze rechtvaardigmaking is én onze reiniging, is ook onze heiligmaking.

Nu de laatste, derde toegang, het Voorhangsel, waardoor het geheiligde, gerechtvaardigde kind van God, dat door Jezus gereinigd is, ook tot de heerlijkheid komt bij God. Dit betekent de volmaakte verlossing. Hiertoe kan ieder in het geloof komen.

De zondaar kan altijd toegang krijgen om een kind van God te worden. De door Christus gerechtvaardigde kan ook toegang krijgen tot het Heiligdom, om daar de heiligmaking te ontvangen in Hem. Maar nog geen van Gods kinderen is door het Voorhangsel heengegaan. Dat is nog toekomst, al is Jezus Christus Zelf er voor ons reeds ingegaan, als onze Voorloper. Geen enkel kind van God heeft nog de volmaakte verlossing bereikt, die God in Christus geschonken heeft.

Zelfs Paulus moest zeggen in Fil. 3:11-12. *"zou mogen komen tot de opstanding uit de doden. Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ík ook door Christus Jezusgegrepen ben".*

Om het nog eens duidelijk te maken: De Poort is Jezus Christus, voor ons gekomen in het vlees, in de vernedering. De Deur is Jezus Christus, die nu voor ons verhoogd en verheerlijkt is, als Hogepriester. Het Voorhangsel is de som van alles en gaat in vervulling, als Jezus wederkomt voor Zijn Gemeente. Jezus komt dan niet voor de wereld en niet voor Israël. Dat is de blijde en levende hoop van Gods kinderen.

Wij lezen dit ook in Hebr. 6:18-20. *"opdat door twee onveranderlijke dingen, waarbij het onmogelijk is, dat God liegen zou, wij, die (tot Hem de) toevlucht genomen hebben, een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen, die voor ons ligt. Haar hebben wij als een anker der ziel, dat veilig en vast is, en dat reikt tot binnen het voorhangsel, waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchisedek hogepriester geworden in eeuwigheid".*

Hij is als onze Vertegenwoordiger, onze Voorloper, ons Hoofd die hier reeds binnengegaan is. In Hem hebben wij dus reeds toegang tot de Troon der genade, maar niet persoonlijk. Dat wij die volmaaktheid nog niet bereikt hebben, vinden wij in Hebr. 11:39-40. *"Ook deze allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben het beloofde niet verkregen, daar God iets beters met ons voor had, zodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen".*

Die heerlijkheid, waar wij toe geroepen zijn, hebben wij nog niet; ook de ontslapenen, die in de derde hemel, in het Paradijs zijn, wachten nog op dat ogenblik. Met elkaar worden wij volmaakt. Dan is de volle verlossing daar en zullen wij gelijk zijn aan Jezus.

Het zijn allemaal afschaduwingen: Israël bijvoorbeeld is wel een parallel, maar God heeft uiteindelijk voor Israël een andere roeping en een andere bestemming. Want wij weten uit de geschiedenis van Israël, dat zij het beloofde land moest intrekken, opdat daar het toekomstige Koninkrijk van Jezus opgericht zal worden.

Er waren er onder Israël, die dat geloof hadden, om het in bezit nemen, zoals Jozua en Kaleb, maar de anderen waren zover nog niet. Deze beiden waren er reeds ingegaan, maar moesten weer terug en wachten, totdat allen zover waren, want God zou hen allen tegelijk inbrengen.

Zo zal het ook met de Gemeente zijn. Want als Jezus ons komt halen, dan scheurt ook voor ons het Voorhangsel en krijgen wij het opstandingslichaam. Hier is het wachten op. Zo zien wij dus, dat de heerlijkheid gedeeltelijk in Christus vervuld is, maar voor het grootste deel zijn vervulling nog moet krijgen.

Wij gaan nu het Voorhangsel nader bekijken. De drie toegangen zijn alle drie Jezus Christus, maar in de laatste vinden wij de som van alles, want door Zijn rechtvaardiging, reiniging en heiligmaking is de volle verlossing, de volmaaktheid. Daarom vinden wij in dit Voorhangsel, zowel Jezus in het vlees gekomen, als ook Jezus gekruisigd en opgestaan: de som van alles.

In de Ark zien wij heel de heerlijkheid van Hem, die Koning der koningen is en Here der heerscharen. Alleen op deze Ark heeft God Zijn rust. De heerlijkheid van Hem, die God ons gegeven heeft, als Redder en Verlosser en als Heiland en Hoofd, is zó groot, dat wij er nog maar ten dele iets van verstaan.

Hebr. 1:1-2 zegt: *"Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft"*.

Weet u, wie Jezus, de Christus der Schriften eigenlijk is? Hij is het Lichaam van de Almachtige God Zelf. God is Geest, de Allerhoogste, de eeuwige Schepper, die niemand zien kan of ooit gezien heeft, maar Hij heeft gestalte genomen in Jezus, de Christus der Schriften.

Daarom woont in Christus heel de volheid van God lichamelijk. Als wij straks in heerlijkheid God, de Vader, aanschouwen, dan aanschouwen wij God alleen in Hem. Wij lezen dit in Col. 2:9. *"want in Hem woont al de volheid der godheid lichamelijk".*

Zoals wij hier bij elkaar zijn, kan ik uw geest niet zien, maar iets kan ik van uw geest zien, door middel van uw lichaam. Zo is het ook daar: God is de eeuwige Geest, maar in Jezus Christus wordt Hij geopenbaard. Jezus zegt heel terecht: *"Wie Mij ziet, heeft de Vader gezien".*

In Joh. 1:14 lezen wij: *"Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid".*

Johannes heeft het evangelie het laatst geschreven, nog na de Openbaring en toen hij het schreef, was hij vol van de heerlijkheid, die hij had gezien.

Paulus zegt in 1 Tim 3:16. *"En buiten twijfel, groot is het geheimenis der godsvrucht: Die Zich geopenbaard heeft in het vlees, is gerechtvaardigd door de Geest, is verschenen aan de engelen, is verkondigd onder de heidenen, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid.*

En Johannes schrijft in 1 Joh. 5:20. *"Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is en ons inzicht gegeven heeft om de Waarachtige te kennen; en wij zijn in de Waarachtige, in zijn Zoon Jezus Christus. Dit is de waarachtige God en het eeuwige leven".*

Hier wijkt de grens tussen Vader en Zoon en wij hebben hier met iets zeer verhevens te doen.

U weet niet, wat een heerlijkheid ons wacht, als wij Hem zullen zien, zoals Hij werkelijk is bij de Troon van God, waar God Zijn heerlijkheid in heeft. Hij is het Zelf, die ons toegang tot deze heerlijkheid geeft door het Voorhangsel. Hierbij schieten mensenwoorden tekort. *"Groot is het geheimenis, God in het vlees gekomen"*, zegt Paulus, dat is de juiste vertaling.

Nu gaan wij terug naar Ex. 26:33. *"Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen en daarheen, binnen het voorhangsel, de ark der getuigenis brengen, zodat het voorhangsel voor u scheiding maakt tussen het heilige en het heilige der heiligen".*

Toen Jezus hier in een menselijk lichaam was, konden wij alleen het Voorhangsel zien, Zijn vlees. Maar wij konden niet zien, dat binnen dat vlees, het Voorhangsel, de Ark stond, God Zelf, waarin God al Zijn welbehagen had. Dat vlees was nog een belemmering (ik dank God voor die belemmering), zodat wij Hem niet konden zien, zoals Hij was. Want dan zouden wij allen vergaan zijn door deze heerlijkheid.

Hij moest eerst een scheiding wegnemen. Num. 4:5 zegt. *"Bij het opbreken van de legerplaats zullen Aäron en zijn zonen naar binnen gaan en het bedekkend voorhangsel afnemen, en daarmee de ark der getuigenis bedekken".*

De Ark werd ingewikkeld in het Voorhangsel, wanneer Israël verder trok, Jezus Christus in het vlees! Dat betekende de heerlijkheid van God Zelf in het vlees gekomen!

Wat gebeurde er, toen Jezus stierf, toen Zijn vlees scheurde, dat wil zeggen toen Zijn geestelijk lichaam niet meer Zijn menselijk lichaam vasthield, vloeide het Leven er uit! Het *"vat"* scheurde als het ware. Jezus stortte aan het kruis Zijn leven uit voor u en mij.

In Mat. 27:50 staat: *"Jezus riep wederom met luider stem en gaf de Geest"*. Toen, op *dát* ogenblik, scheurde ook het Voorhangsel van boven naar beneden, waarmee God te kennen gaf: "Zie, dát is de vervulling"!

Wij gaan nogmaals weer terug naar Ex. 26:33. *""Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen en daarheen, binnen het voorhangsel, de ark der getuigenis brengen, zodat het voorhangsel voor u scheiding maakt tussen het heilige en het heilige der heiligen".*

Het Voorhangsel is dus een scheidsmuur. Voordat Adam en Eva tot zonde kwamen, was er geen scheiding en verkeerde God met Adam en Eva, want Hij sprak met hen. Maar na de zondeval kwam de scheiding. Het gevolg was, dat Adam en Eva uit het Paradijs werden verdreven, terwijl God in het Paradijs bleef. Er werd tegen de Oostkant een Cherub geplaatst met een vlammend zwaard, die de weg voor de mens moest versperren, opdat hij niet terug kon komen.

Wat zien wij nu bij dit Voorhangsel? Dit bevond zich ook ten Oosten van de Troonzaal van God (de Ark) en ook hierbij zien wij Cherubs, maar zonder zwaard, want het zijn cherubs der heerlijkheid. In de eerste plaats spreekt het Voorhangsel ons van *"scheiding"* tussen God en mens, maar nu is Jezus Zelf in die scheiding gaan staan, Hij is letterlijk Zelf die scheiding geworden. Hoe?

Toen Hij in het lichaam kwam, heeft Hij in dat vlees onze zonden gedragen. Hij, die geen zonde gekend heeft, werd tot zonde gemaakt en door die zonde werd Hij de Scheidsmuur en trof het gericht van God, het vlammende zwaard van de Cherubs van Gods gerechtigheid, Hem.

En hoe diep die scheiding geweest is, daar aan het kruis van Golgotha, dat beluisteren wij in de woorden, die Hij moest uitroepen. *"Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten".*

Het was een radicale scheiding: Hij werd Zelf de scheiding en ging voor ons in het gericht. Maar toen Hij het volbracht had, was die scheidsmuur weggebroken. Daarom zegt Ef. 2:14. *"Want Hij is onze vrede, die de twee één heeft gemaakt en de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft".*

Hij werd onder de wet voor onze overtredingen veroordeeld en zo werd de eis van Gods wet aan Hem voltrokken. Hij stierf voor ons de vloekdood en dat was voor Hem: het van God verlaten zijn.

Nu is de scheiding weg, want het Voorhangsel is gescheurd. Toen Jezus met luider stem riep en de Geest gaf en Hij het zo volbracht had, scheurde het Voorhangsel in de Tempel van boven naar beneden. Zo gaf God te kennen: dit is de vervulling.

Maar ook gaf God nog wat anders te kennen: Niet alleen was nu de scheidsmuur gescheurd, maar ook was *de Grote Verzoendag* aangebroken. Nu ging de waarachtige Hogepriester, die het offer volbracht had, ook het waarachtige *"Heilige der Heiligen"* binnen, om bij God verzoening te doen voor Zijn volk.

U weet, dat op de Grote Verzoendag alleen de Hogepriester het Heilige der Heiligen binnen mocht gaan door het Voorhangsel. Toen Jezus, de Christus der Schriften Zijn werk aan het kruis volbracht had en Zijn Voorhangsel, dat is Zijn Vlees, scheurde, is Hij binnen gegaan met Zijn eigen bloed voor de Troon van God.

Jezus Christus ging niet onlichamelijk het Heilige der Heiligen binnen, maar het lichaam, dat scheurde, werd opgewekt (opnieuw geboren) in een verheerlijkt Lichaam en met dit verheerlijkte Lichaam ging Hij het Heilige der Heiligen binnen, want op die plaats was iets geweldigs gebeurd.

Daar werd het oude Lichaam omgevormd tot het verheerlijkte Opstandingslichaam. Dat zullen ook wij, Gods kinderen, ervaren. Als Jezus komt voor Zijn Gemeente, zegt Hij in Openbaring 3:8. *"Ik weet uw werken: zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend".*

Niemand zal die kunnen openen. Er zijn vandaag Christenen, die de Heer vooruit willen lopen, door te zeggen: "Wij kunnen nu al tot de volle heerlijkheid komen, tot dit opstandingsleven". Dan zouden zij de Deur moeten forceren. Maar dat bestaat niet. In deze heerlijkheid gaat niet de eenling binnen, maar de hele Gemeente gaat er tegelijk in, want zij zijn nog niet klaar met dit voorhangsel, ons vlees.

Jezus lichaam is allereerst voor ons gescheurd aan het kruis op Golgotha , maar het werd ook opgewekt (opniuew geboren) in heerlijkheid en daarvan zijn de Cherubs het beeld, want zij zijn het beeld van het opstandingsleven.

Cherubs worden in de Schrift altijd daar gebruikt, waar zij een plaatsvervangende taak hebben. Daarom zien wij ook op de Ark die twee gestalten, die een afbeelding zijn van de heerlijkheid, die Gods kinderen te wachten staat.

Het is daarom, dat Jezus ook zegt in Luk. 20:35. *"maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen".*

Deze opstanding uit de doden is niet de algemene opstanding na het Duizendjarig Rijk, daartoe behoeft men niet waardig gekeurd te worden, want dan *móét* iedereen, ook de onwaardigste opstaan. Het Voorhangsel is niet alleen het vlees, het lichaam van Jezus voor ons gescheurd en ook niet alleen het verheerlijkte Opstandingslichaam, waarmee Hij thans aan Gods rechterhand zit, maar de Schrift leert ons ook, dat God het Opstandingslichaam van Jezus Christus tot Hoofd heeft gemaakt.

Het Hoofd is geen compleet lichaam. En nu komen wij tot het geheimenis: de Gemeente is het Opstandingslichaam van Jezus Christus!

Onthoudt dit goed; dat zal ons veel verwarring besparen! Want dat de Gemeente een voortzetting zou zijn van Israël, is een valse lering, die vandaag nog steeds opgang maakt. Israël en de Gemeente hebben ieder een afzonderlijke roeping en bestemming, wat Gods Woord ons duidelijk zegt.

Altijd, waar Paulus over de Gemeente spreekt, spreekt hij over het Opstandingsleven van Christus, onder andere in 1 Cor. 6:13-15. *"Het voedsel is voor de maag en de maag voor het voedsel, en God zal zowel het een als het ander teniet doen. Maar het lichaam is niet voor de hoererij, doch voor de Here, en de Here voor het lichaam. God heeft niet alleen de Here opgewekt, maar zal ook ons opwekken door zijn kracht. Weet gij niet, dat uw lichamen leden van Christus zijn? Zal ik dan leden van Christus wegnemen om er leden ener hoer van te maken? Volstrekt niet"!*

God heeft niet alleen de Here opgewekt, maar zal ook ons opwekken door Zijn kracht. Weet u niet, dat uw lichamen leden van Christus zijn? Wij zijn met Hem gekruisigd, met Hem door het geloof verenigd, Zijn dood is onze dood en Zijn opstanding, onze opstanding.

Op de Paasmorgen is alleen het Hoofd opgestaan, maar de leden komen nog! De Heerlijkheid wordt nooit door een eenling of een groepje, maar door alle leden bereikt. Alle leden van het Lichaam krijgen allen compleet en tegelijk de opstandingsheerlijkheid.

Er zijn mensen, die te goeder trouw, vóór Jezus' komst nog een heerlijke Gemeente verwachten, maar op grond van Gods Woord zegt ik u, dat deze verwachting niet gebeuren zal.

Er zijn er ook, die nog een heerlijkheid voor Israël verwachten, vóórdat Jezus wederkomt; maar ook dit is op grond van Gods Woord onmogelijk.

Wat is de roeping van God voor Israël en wat is Zijn doel en bestemming met Israël. In het kort ga ik hier op in, een uitvoerige uitleg hebben wij in het seminar *"Israël en de Gemeente, hun roeping, hun bestemming".*

Dus even in het kort: Dat Israël een heerlijk Koninkrijk zal worden, dat staat in 1 Petr. 2:9a. *"Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heiligenatie, een volk (Gode) ten eigendom".*

Dat is Israël, niet de Gemeente. Israël heeft tot de huidige dag nog nooit die heerlijkheid als koninkrijk gehad. Zij hebben er iets van beleefd in de dagen van Salomo, omdat God toen iets wilde demonstreren in Salomo, als het beeld van de waarachtige Vredevorst, die komen zal.

Weet u, wanneer Israël dat heerlijke Koninkrijk zal worden? Niet eerder, dan wanneer hun heerlijke Koning in hun midden is gekomen. Want, wat is de heerlijkheid van dat Koninkrijk? De Koning, die het regeert en rechtvaardig heerst!

Zonder die Koning is dat Koninkrijk onmogelijk en een dwaasheid. Israël kon, toen God Salomo bijzonder begenadigd had en op bijzondere wijze Zijn Geest van wijsheid en kennis gegeven had, reeds iets van zulk een koninkrijk proeven. Maar bij Salomo's dood was dat afgelopen.

Zonder Christus is er geen heerlijkheid en als men dat wel denkt, doen wij Hem tekort, want alles is in Hem en dus Hem alleen de eer! Als Hij gekomen zal zijn, zal Israël zien in Wie zij gestoken hebben en dan zal het tot berouw komen, tot bekering en wedergeboorte. Zij zullen dan buigen voor Hem, die zij eens verworpen hebben.

En nu de Gemeente. Wij zijn leden van Zijn Lichaam, van Zijn Opstandingsleven. Zou een lichaam tot heerlijkheid kunnen komen, bij afwezigheid van het Hoofd? Absoluut niet! Wat is de heerlijkheid van het lichaam? Dat heerlijke Hoofd, dat het bestuurt en doet leven! Waarom is er in mijn lichaam geen ruzie onder de leden? Omdat elk lid gehoorzaam is aan het hoofd.

Waarom had de eerste Christengemeente in Jeruzalem een korte tijd een wonderlijke heerlijkheid? Omdat de eerste Gemeente zo dicht bij de opstanding van Jezus leefde; omdat zij getuigen waren geweest van het opstandingsleven van Christus, en de Apostelen met grote kracht hun getuigenis daarvan gaven.

Zij leefden bij deze opstanding en door het geloof kregen zij iets in het bezit van de heerlijkheid, die ons wacht.

Wij zijn geroepen om een opstandingsgemeente te zijn, en zo'n Gemeente moet opstandingsheerlijkheid hebben.

Tot zover, volgende week gaan we verder.
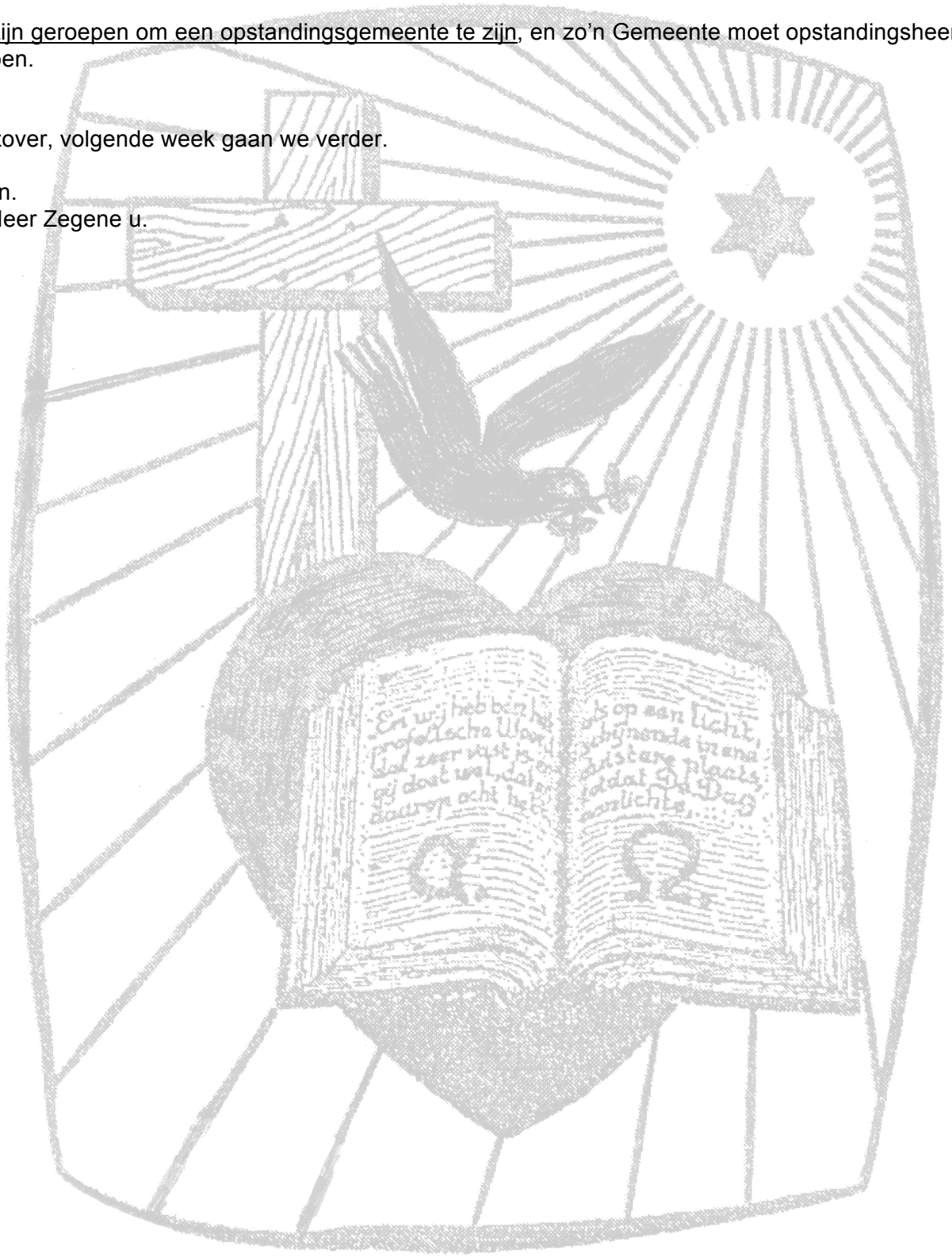
Amen.
De Heer Zegene u.